

Ungdomars boende

Lägesrapport 2006

Ungdomars boende

Lägesrapport 2006

Boverket april 2007

Titel: Ungdomars boende – Lägesrapport 2006

Utgivare: Boverket april 2007

Upplaga: 1

Antal ex: 500

Tryck: Boverket internt

ISBN: 978-91-85751-08-2

Sökord:

Diarienummer: 212-1576/2007

Foto omslag: Lars Nyman/Scanpix

Publikationen kan beställas från:

Boverket, Publikationsservice, Box 534, 371 23 Karlskrona

Telefon: 0455-35 30 50 eller 35 30 56

Fax: 0455-819 27

E-post: publikationsservice@boverket.se

Webbplats: www.boverket.se

Publikationen kan på begäran beställas i alternativa format.

©Boverket 2007

Förord

Ungdomar är en grupp med särskilda svårigheter att ta sig in på bostadsmarknaden som regeringen uppmärksammat. I regleringsbrevet för år 2007 har Boverket fått i uppdrag att följa upp utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor avseende bostadspolitiken. Uppföljningen skulle ske genom en kvantitativ redovisning av de indikatorer som Boverket tidigare identifierat.

I denna rapport redovisar vi utfallet av indikatorerna tillsammans med en kortfattad analys. Vi har också i den mån det varit möjligt redovisat eventuella skillnader inom ungdomsgruppen.

Rapporten är sammanställd av Annette Rydqvist vid Boverkets analysenhet.

Karlskrona april 2007

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Martin Hedenmo'. The signature is fluid and cursive, with a large initial 'M' and 'H'.

Martin Hedenmo
chef för analysenheten

Innehåll

Förord.....	3
Bakgrund	7
Hur bor unga?.....	9
Uppdrag och syfte	13
Det bostadspolitiska målet	14
Behov av bättre underlag	15
Utvecklingen av ungdomars välfärd.....	16
Redovisning av identifierade indikatorer.....	17
Indikator 1. Trivsel i bostadsområdet.....	17
Indikator 2. Eget rum.....	20
Indikator 3. Möjlighet att sova ostört	22
Indikator 4. Kvarboende i föräldrahemmet.....	25
Indikator 5. Unga med eget förstahandskontrakt.....	27
Indikator 6. Boendeutgifter.....	28
Indikator 7. Brist på bostäder för unga.....	29
Tabellbilaga	31

Bakgrund

Boverket fick i regleringsbrevet för år 2005 i uppdrag av regeringen att i samverkan med Ungdomsstyrelsen identifiera eller utforma indikatorer för ungdomars levnadsvillkor avseende målet för bostadspolitiken.

Bakgrunden till uppdraget finns att hämta i den ungdomspolitiska propositionen Makt att bestämma – rätt till välfärd. I propositionen drar regeringen upp riktlinjerna för ett reviderat uppföljningssystem för den nationella ungdomspolitiken. Ungdomspolitiken ska utgå från befintliga mål och integreras i verksamheten inom de politikområden som är av relevans för ungdomars levnadsvillkor, i det här fallet bostadspolitiken. Uppföljningen av ungdomspolitiken ska bygga på indikatorer som ger information om utvecklingen och graden av måluppfyllelse för de olika politikområdena.

Denna rapport är en fortsatt uppföljning av ungdomars levnadsvillkor avseende bostadspolitiken. Vi redovisar utfallet av de indikatorer som identifierades under 2005 och redovisades för första gången för ett år sedan.

Hur bor unga?

Här följer en sammanfattning av utfallet av de indikatorer som Boverket tidigare identifierat. I stort sett har det inte skett några stora förändringar sedan föregående år. Ett undantag utgör barns tillgång till ett eget rum. I tidigare undersökningar har ungdomar i storstadsområdena haft eget rum i lägre utsträckning än ungdomar i övriga delar av landet. En tendens vi kan se i årets uppföljning är att andelen ungdomar med eget rum har ökat betydligt i storstadsområdena, vilket innebär att det idag inte är några stora regionala skillnader i ungdomars tillgång till eget rum. Vi har också sett att ungdomar med föräldrar som är födda utomlands har eget rum i högre utsträckning än tidigare. Eftersom det är en högre andel ungdomar i storstäderna som har föräldrar som är födda utomlands kan det finnas en samvariation här.

Vi har också noterat att ungdomar som bor i hyreslägenheter i Stockholm och Göteborg saknar eget förstahandskontrakt i högre utsträckning än unga i övriga delar av landet. Den här utvecklingen har förstärkts de senaste åren. I synnerhet i Göteborg har andelen ungdomar som saknar förstahandskontrakt ökat det senaste året.

En positiv nyhet är att boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten har sjunkit under den senaste femårsperioden från 34 till 28 procent.

Äldre trivs bättre än unga

Den första indikatorn behandlar ungas trivsel i bostadsområdet. För denna indikator har vi inte tillgång till förnyade data varje år vilket innebär att vi är hänvisade till föregående års material.

Äldre trivs generellt sett bättre än unga med sitt bostadsområde. Många upplever nog att de har förbättrat sin boendestandard över åren. Därför är det kanske inte så förvånande att upplevelsen av trivsel ökar med åren. Det kan också vara så att äldre i högre utsträckning själva har valt sitt boende och att enbart det faktum att man har gjort ett självständigt val bidrar till en högre trivsel. Resultatet väcker frågor som kräver fördjupade studier för att få ett svar.

Unga kvinnor med utländsk bakgrund trivs i lägre utsträckning i sitt bostadsområde än övriga grupper. Dessa siffror bör dock tolkas med försiktighet eftersom andelen unga med utländsk bakgrund är få i urvalet. Under 1990-talet har det funnits en tendens att äldre trivs allt bättre med sitt bostadsområde medan utvecklingen för unga går åt motsatt håll.

Fler har eget rum

För barn och ungdomar är tillgången till ett eget rum betydelsefull. Inte minst med tanke på att ett eget rum underlättar studierna, vilket på sikt även kan ha betydelse för de framtida möjligheterna. Trångboddhet berör inte enbart boendefrågor utan även integrations- och välfärdsfrågor.

Åren 2004-2005 hade 94 procent av ungdomarna i åldern 13-18 år ett eget rum. Ungdomar vars föräldrar är födda utomlands har eget rum i lägre utsträckning än ungdomar vars föräldrar är födda i Sverige. Ungdomar som

ingår i arbetarhushåll¹ har eget rum i lägre utsträckning än ungdomar i övriga hushåll.

Andelen ungdomar med eget rum har ökat med cirka 3 procentenheter sedan år 2000. Ökningen har varit störst i den äldre åldersgruppen, 16-18 år. Vid en närmare studie av siffrorna framgår det att andelen ungdomar med eget rum inte har förändrats bland ungdomar med föräldrar som är födda i Sverige. Hela ökningen faller bland ungdomar som har minst en förälder som är född utomlands. Vi vill dock framhålla att siffrorna bör tolkas med försiktighet eftersom urvalet är begränsat.

I tidigare undersökningar har ungdomar i storstadsområdena haft eget rum i lägre utsträckning än ungdomar i övriga delar av landet. En tendens vi kan se i årets uppföljning är att andelen ungdomar med eget rum har ökat betydligt i storstadsområdena vilket tyder på att det möjligen har skett en utjämning över landet. Den här utvecklingen överensstämmer med vad vi tog upp i det tidigare stycket, nämligen att ungdomar med föräldrar som är födda utomlands har eget rum i högre utsträckning än tidigare. Det är vanligare att ha föräldrar som är födda utomlands i storstadsområdena.

Att ungdomar har eget rum behöver inte betyda att bostaden är tillräckligt rymlig för att ge alla familjemedlemmar ett eget rum. Det förekommer också att föräldrar väljer att ge sina barn eget rum och själva sover i vardagsrummet eller köket om utrymmena inte räcker till för att ge alla familjemedlemmar ett eget rum.

Kvinnor är mer drabbade av yttre störningar

Det är inte enbart bostaden som är viktig för välbefinnandet, för att åstadkomma en god livsmiljö och god hälsa är den omgivande miljön av stor betydelse. Tyvärr har vi inte tillgång till nya data för denna indikator. Redovisningen är därför densamma som föregående år.

Unga människor, med undantag för de allra yngsta männen, är mer drabbade eller påverkas mer av yttre störningar än äldre människor. Kvinnor uppger i högre grad än män att de inte kan sova ostört på grund av yttre störningar. Kvinnor med utländsk bakgrund är särskilt utsatta. Även dessa resultat behöver studeras närmare – är det så att kvinnor i högre grad är känsliga för yttre störningar i livsmiljön?

Denna indikator har haft en positiv utveckling under 1990-talet. Andelen som uppger att de inte kan sova ostört på grund av yttre störningar i form av buller har minskat i samtliga åldersgrupper.

Unga män bor kvar hemma i högre utsträckning

Andelen unga som bor kvar i föräldrahemmet har inte förändrats nämnvärt under den senaste tioårsperioden, siffrorna har varierat runt 30 procent under lång tid. Det är stora skillnader mellan kvinnor och män när det gäller att ta steget att lämna föräldrahemmet. Unga män bor kvar i föräldrahemmet i betydligt högre utsträckning än unga kvinnor. I åldersgruppen 20 till 25 år bor fyra av tio unga män kvar i föräldrahemmet, men endast två av tio unga kvinnor. Variationerna är också stora beroende på om man har svensk eller utländsk bakgrund. Cirka fyra av tio unga med utländsk

¹ Ungdomar vars föräldrar arbetar inom yrken som normalt är organiserade inom LO. Indelningen är baserad på Statistiska centralbyråns socioekonomiska indelning (SEI).

bakgrund bor kvar i föräldrahemmet, vilket kan jämföras med tre av tio unga med svensk bakgrund. Enligt årets undersökning tenderar unga vuxna som har föräldrar med universitetsutbildning att bo kvar i föräldrahemmet i lägre utsträckning än unga som har föräldrar med lägre utbildningsnivå. Denna tendens har inte kunnat skönjas i resultaten från tidigare år.

De regionala variationerna är stora, i synnerhet gäller detta de unga männen. Skillnaderna är störst mellan storstadsområdena och de större städerna. I storstadsregionerna bor närmare hälften av de unga männen kvar i föräldrahemmet, vilket kan jämföras med knappt tre av tio i de större städerna.

Många unga i Stockholm saknar förstahandskontrakt

År 2004 hade 92 procent av alla unga vuxna i åldersgruppen 20 till 25 år ett eget förstahandskontrakt på den ordinarie hyresmarknaden. En något högre andel män än kvinnor innehade ett eget förstahandskontrakt. En högre andel unga vuxna med utländsk bakgrund hade ett förstahandskontrakt än unga med svensk bakgrund.

De regionala skillnaderna är stora. Den lägsta andelen unga vuxna med förstahandskontrakt återfinns vi inte oväntat i Stockholmsområdet där närmare en fjärdedel saknar förstahandskontrakt. Även i Göteborgsregionen bor många unga i hyreslägenheter utan eget kontrakt. I övriga delar av landet varierar andelen unga vuxna med eget hyreskontrakt mellan 90 och 100 procent.

De senaste fem åren har andelen unga vuxna som innehar ett eget förstahandskontrakt på hyresmarknaden sjunkit något. Förvånansvärt nog är det kvinnor som svarar för hela nedgången. En förklaring kan vara att män i allmänhet bor kvar i föräldrahemmet något längre än kvinnor och då kanske i högre utsträckning väntar med att flytta till en egen bostad tills de kan få en bostad med ett eget kontrakt.

Sett över landet är det främst i Stockholm och i synnerhet i Göteborg med omnejd som andelen ungdomar med eget förstahandskontrakt har sjunkit.

Hög andel av inkomsten går till boendet i storstadsområdena

Den disponibla inkomsten och boendeutgifternas storlek har stor betydelse för ungdomars möjligheter att skaffa sig ett eget boende och för att på sikt kunna behålla bostaden och känna sig trygg i denna. Om boendeutgifterna svarar för en hög andel av den disponibla inkomsten innebär det att det blir en mindre del av inkomsten kvar att klara övriga utgifter på. Samtidigt bör man hålla i minnet att detta mått inte klargör hur höga inkomsterna är eller nivån på boendeutgifterna. Om den disponibla inkomsten är hög finns det större möjligheter att klara sig på det som återstår när boendeutgifterna är betalda även om dessa är höga.

Den genomsnittliga boendeutgiftsprocenten för samtliga ungdomar i åldersgruppen 20 till 25 år uppgår till 28 procent av den disponibla inkomsten. Kvinnor betalar en något högre andel än män för sitt boende. Ungdomar med utländsk bakgrund betalar en högre andel av den disponibla inkomsten än ungdomar med svensk bakgrund. Ungdomar i storstadsområden betalar den högsta andelen av sin disponibla inkomst för boendet. Den allra högsta andelen betalar ungdomarna i Göteborgsregionen där 34

procent av den disponibla inkomsten går till boendet. Lägst är boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten i glesbygden.

Boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten har sjunkit under den senaste femårsperioden från 34 till 28 procent. Ur ett regionalt perspektiv är det endast i Stor-Stockholm som unga vuxna inte har kunnat sänka den andel av inkomsten som går till boendet.

Brist på bostäder för unga i 128 kommuner

Denna indikator ger en bild av situationen på bostadsmarknaden för ungdomar i olika delar av landet. I Boverkets bostadsmarknadsenkät 2007-2008 uppger 128 kommuner att det råder brist på sådana bostäder som ungdomar efterfrågar. Det innebär att det är fler kommuner som uppger att de har brist på bostäder för ungdomar än som uppger att de har generell bostadsbrist. I kommuner där det inte råder någon generell brist på bostäder är problemet ofta att de tillgängliga lägenheterna är för stora och eller för dyra för ungdomar, även om de har en inkomst. Cirka hälften av de kommuner som uppger att de har brist på bostäder för ungdomar är belägna utanför storstäderna och högskoleorterna.

Uppdrag och syfte

Ungdomar är en grupp med särskilda svårigheter att ta sig in på bostadsmarknaden som regeringen uppmärksammat. Boverket fick i regleringsbrevet för år 2007 följande uppdrag:

”Boverket skall följa upp utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor avseende bostadspolitiken genom en kvantitativ redovisning av indikatorer framtagna av Boverket. Uppföljningen skall även innehålla en kommentar om utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor avseende bostadspolitiken och, om möjligt, kunna belysa skillnader i utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor beroende på kön, inrikes/utrikes födda, socioekonomisk bakgrund, ålder, geografisk hemvist samt eventuella funktionshinder. Uppdraget skall redovisas till regeringen (Integrations- och jämställdhetsdepartementet) samt även till Ungdomsstyrelsen senast den 1 maj 2007.”¹

År 2005 fick Boverket i uppdrag av regeringen att i samverkan med Ungdomsstyrelsen identifiera eller utforma indikatorer för ungdomars levnadsvillkor avseende målet för bostadspolitiken. Syftet är att få ökad kunskap om utvecklingen av ungas villkor och behov. Indikatorerna är avsedda att ge underlag för åtgärder och beslut. Målet är att förbättra ungas villkor.

Boverket föreslog följande indikatorer som redovisades i ett PM till regeringen 2005-12-01 diarienummer 212-4322/2005:

- Andel 16-25-åringar som uppger att de trivs i bostadsområdet
- Andel 13-18-åringar som har eget rum
- Andel 16-25-åringar som uppger problem med föroreningar eller andra miljöproblem i bostadsområdet på grund av trafik eller industri
- Andel 20-25 år som bor kvar i föräldrahemmet
- Andel 20-25-åringar med egen bostad*

¹ Miljö- och samhällsbyggnadsdepartementet 2006-12-21: *Regleringsbrev för budgetåret 2007 avseende Boverket.*

- Boendeutgifternas andel av 20-25-åringars disponibla inkomster
- Antal kommuner med brist på bostäder för ungdomar

*Denna indikator har på grund av svårigheter i redovisningen omarbetats och lyder som följer:

- Andel 20-25-åringar med eget förstahandskontrakt på hyresmarknaden

Indikatorerna ska utgöra en grund för ett regelbundet uppföljningssystem kring ungas levnadsvillkor.

Indikatorernas utfall redovisades för första gången till regeringen och Ungdomsstyrelsen i februari 2006, diarienummer 212-392/2006.

Med hänsyn till såväl årets som tidigare års uppdrag är syftet med denna rapport att redovisa utfallet av de sju indikatorer som Boverket tidigare identifierat.

Det bostadspolitiska målet

Ungdomspolitiken ska utgå från befintliga mål inom de politikområden som är av relevans för ungdomars levnadsvillkor och uppföljning ska ske inom respektive område. Det innebär för Boverkets del att uppföljningen utgår ifrån det bostadspolitiska målet:

”Målet för bostadspolitiken är att alla skall ges förutsättningar att leva i goda bostäder till rimliga kostnader och i en stimulerande och trygg miljö inom långsiktigt hållbara ramar. Boende- och bebyggelsemiljön skall bidra till jämlika och värdiga levnadsförhållanden och särskilt främja en god uppväxt för barn och ungdomar. Vid planering, byggande och förvaltning skall en ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbar utveckling vara grund för verksamheten.”

Boverket är också målansvarig myndighet för miljö kvalitetsmålet God bebyggd miljö. En god bebyggd miljö innebär att

”städer, tätorter och annan bebyggd miljö skall utgöra en god och hälsosam livsmiljö samt medverka till en god regional och global miljö...”

Vi har delat upp det bostadspolitiska målet i ett antal delmål och knutit de identifierade indikatorer till vart och ett av dessa delmål.

Delmål 1:

”Alla skall ges förutsättningar att leva i en stimulerande och trygg miljö inom långsiktigt hållbara ramar.”

Till detta delmål har vi knutit följande indikator:

- Andel unga (16-25 år) som uppger att de trivs i bostadsområdet
- Uppgiften finns idag inte tillgänglig för åldersgruppen 13-15 år.

Delmål 2:

”Boende- och bebyggelsesmiljön skall bidra till jämlika och värdiga levnadsförhållanden och särskilt främja en god uppväxt för barn och ungdomar”

Indikator 2 och 3 knyter an till ovanstående delmål. Boverket är målsvarig myndighet för miljö kvalitetsmålet *God bebyggd miljö* och dessa indikatorer är också knutna till det målet.

En god bebyggd miljö innebär att

”städer, tätorter och annan bebyggd miljö skall utgöra en god och hälsosam livsmiljö samt medverka till en god regional och global miljö...”

- Andel ungdomar (13-18 år) som har eget rum
- Andel unga (16-25 år) som inte kan sova ostört på grund av yttre störningar såsom gatubuller, buller från grannar eller liknande

Delmål 3

”Alla ska ges förutsättningar att leva i goda bostäder till rimliga kostnader”

Indikatorerna 4 till 7 är knutna till detta delmål som handlar om såväl ekonomiska förutsättningar som tillgång till bostäder.

- Andel unga (20-25 år) som bor kvar i föräldrahemmet
- Andel unga (20-25 år) med egen bostad
- Boendeutgifternas andel av ungas (20-25 år) disponibla inkomster
- Antal kommuner med brist på bostäder för unga

Behov av bättre underlag

De framtagna indikatorerna utgör en del i ett utvecklingsarbete som kommer att fortsätta under de närmaste åren. Eftersom det på flera områden saknas uppgifter har inriktningen varit att finna de uppgifter i tillgängliga datakällor som närmast speglar de aspekter som efterfrågas.

Enligt riktlinjerna från Ungdomsstyrelsen omfattar målgruppen ungdomar i åldrarna 13 till 25 år. Det är svårt ur många aspekter att belysa hela målgruppen. Det är framförallt den yngsta målgruppen 13 till 15 år som är svår att fånga med tillgänglig statistik.

Enligt regleringsbrevet för år 2007 ska indikatorerna, om möjligt, belysa skillnader i utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor beroende på kön, inrikes/utrikes födda, socioekonomisk bakgrund, ålder, geografisk hemvist samt eventuella funktionshinder. Ett problem i redovisningen är att statistiken om hushåll och bostäder har stora brister. De urvalsundersökningar som finns tillgängliga ger inte tillräckligt med underlag för nyanserade analyser av ungdomsgruppen utifrån de variabler som regeringen avser ska belysa ungas levnadsvillkor. Unga är helt enkelt för få i urvalet. För att kunna göra säkrare analyser, kunna visa vilka förhållanden som råder i

olika delar av Sverige och beskriva villkoren för unga med olika bakgrund vill vi understryka att det är viktigt att det finns tillgång till statistik som belyser eventuella skillnader i villkor. I redovisningen har vi endast kunnat belysa indikatorerna utifrån de aspekter som de aktuella datakällorna medgett.

Utvecklingen av ungdomars välfärd

Situationen för ungdomar på bostadsmarknaden är svår att sammanfatta i en handfull siffror. I förra årets redovisning hade vi därför med ett kort avsnitt om hur situationen generellt sett har utvecklats för ungdomar under de senaste åren. Eftersom alla inte har tillgång till föregående års rapport anser vi att det kan vara på sin plats med en kort bakgrundsbeskrivning även i år.

Ungdomars boende är beroende av deras ekonomiska resurser och det aktuella utbudet på bostadsmarknaden. I rapporten "*Ungdomars etablering: Generationsklyftan 1980–2003*" konstaterar SCB att ungdomar har haft en sämre välfärdsutveckling än övriga grupper under de senaste 25 åren.

Under 1990-talet försvann mer än vart tionde arbetstillfälle och sysselsättningen minskade dramatiskt för ungdomar i 20-årsåldern, men de äldre påverkades ganska lite när krisen kom. Istället ökade antalet studerande, dels som alternativ sysselsättning och dels på grund av ökade utbildningskrav. Sysselsättningen har ännu inte återgått till den nivå som rådde 1990. Det här har medfört ett senare inträde på arbetsmarknaden men också att familjebildningen har skjutits uppåt i åldrarna. Ungdomar har haft en svagare inkomstutveckling än de äldre vilket bland annat beror på att andelen studerande har ökat och denna grupps disponibla inkomster har fallit jämfört med 1990.

Ungdomar är nya konsumenter på bostadsmarknaden och de konkurrerar på samma bostadsmarknad som övriga grupper samtidigt som deras ekonomiska konkurrenskraft har urholkats. Enligt Statens bostadskreditnämnds rapport "*En egen härd, Unga vuxnas etablering på bostadsmarknaden*", som publicerades i april 2005, har unga vuxnas etablering på bostadsmarknaden minskat sedan år 1990. Avsaknad av kötid, kontakter eller tidigare bostad med bytesvärde samt begränsad betalningsförmåga innebär att unga hushåll trängs undan av andra. Bostadsbyggandet har varit mycket lågt under 1990-talet och nybyggnation har skett i allt mindre utsträckning som hyresrätter. Bosättning kräver ofta en kontantinsats, vilket förutsätter fast arbete eller borgen för en bostadskredit. Även hyresvärdar ställer ofta krav på fast arbete eller borgen för att upplåta en lägenhet. Slutligen har priserna på småhus och bostadsrätter ökat under perioden. Sammantaget ger detta dagens ungdomar en svårare ställning på bostadsmarknaden jämfört med för ett par decennier sedan.

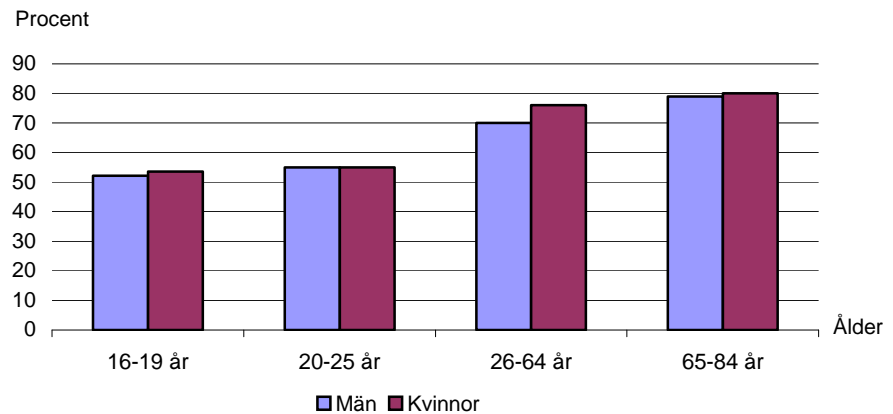
Redovisning av identifierade indikatorer

Indikator 1. Trivsel i bostadsområdet

Denna indikator har SCB, undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF) som datakälla. Frågan ställs endast i samband med den fördjupning av boendestatistiken som äger rum var åttonde år. Den senaste fördjupningen ägde rum 1999 och nästa fördjupning beräknas äga rum 2006-2007. Eftersom vi anser att det är av betydelse att kunna följa upp ungdomars trivsel i sitt bostadsområde och på sikt önskvärt att kunna göra detta med tätare intervall har vi valt att ta med denna indikator trots att den i dagsläget inte är möjlig att följa upp varje år.

För att kunna sätta in uppgifterna i sitt sammanhang behöver man också känna till något om hur övriga åldersgrupper har besvarat denna fråga. Den samlade bilden av trivseln i bostadsområdet visar att en klar majoritet av de boende, hela 71 procent, trivs mycket bra i sitt bostadsområde. Personer boende i äganderätt trivs bättre i sitt bostadsområde än personer boende i hyresrätt. Höginkomsttagare trivs bättre än låginkomsttagare.

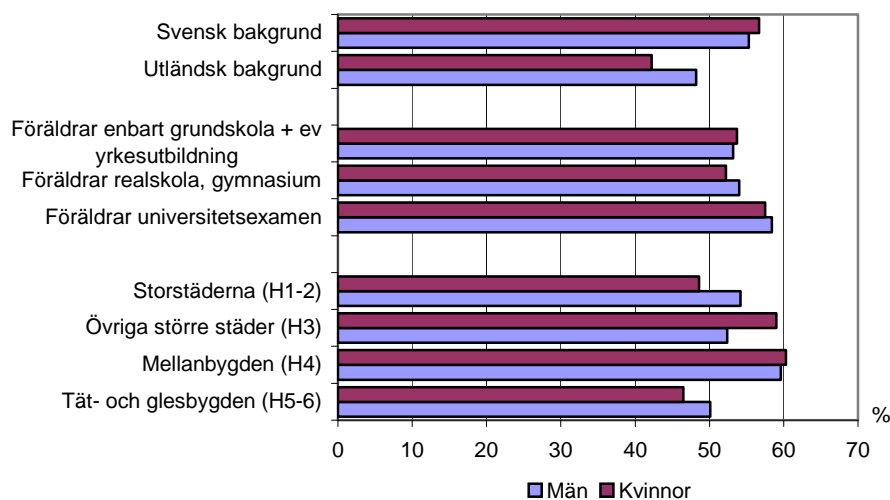
Unga skiljer sig markant från övriga åldersgrupper. Endast 54 procent av ungdomarna uppger att de trivs mycket bra i sitt bostadsområde. Resultatet väcker frågor som kräver fördjupade studier för att få ett svar. Är det så att äldre i högre utsträckning själva har valt sitt boende och att enbart det faktum att man har gjort ett självständigt val bidrar till en högre trivsel?

Andel individer (16-84) som trivs mycket bra i bostadsområdet 1999.

Källa: SCB, ULF

Unga med svensk bakgrund trivs bättre i sitt bostadsområde än personer med utländsk bakgrund. I synnerhet kvinnor med utländsk bakgrund uppger att de trivs i lägre utsträckning än övriga grupper. Som tidigare nämnts är andelen ungdomar med utländsk bakgrund få i urvalet vilket medför att siffrorna bör tolkas med försiktighet. Ungdomar med högutbildade föräldrar trivs i högre utsträckning i sitt bostadsområde än ungdomar vars föräldrar har en lägre utbildningsnivå. Svaren skiljer sig till viss del mellan olika delar av landet. Ungdomar av båda könen bosatta i den södra mellanbygden och kvinnor bosatta i större städer uppger i högre grad att de trivs mycket bra i sitt bostadsområde än ungdomar i övriga delar av landet.

Andel ungdomar (16-25 år) som trivs mycket bra i sitt bostadsområde efter kön, föräldrarnas utbildningsbakgrund och H-region 1999.

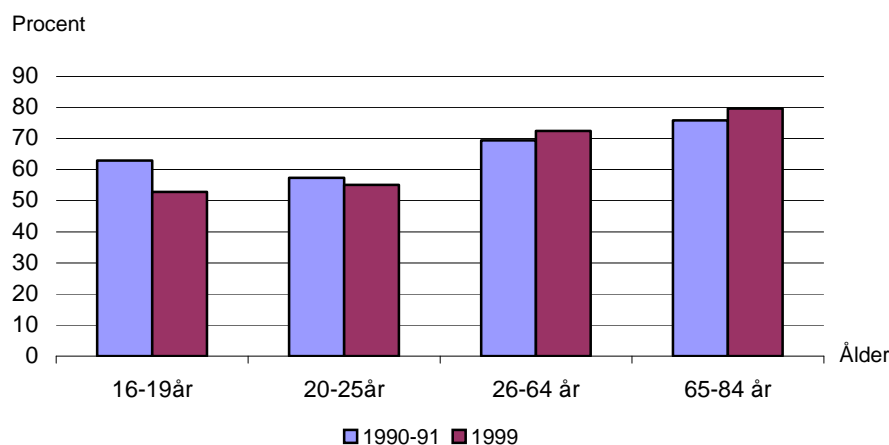
Källa: SCB, ULF

Utveckling

Motsvarande mätning genomfördes år 1990-1991. Andelen som trivs mycket bra i sitt bostadsområde har ökat i de äldre åldersgrupperna medan andelen ungdomar som uppger att de trivs mycket bra i sitt bostadsområde har minskat mellan de två mättillfällena. Det är framförallt unga kvinnor som inte trivs i samma omfattning 1999 som 1990-1991 och i synnerhet unga kvinnor med utländsk bakgrund. Siffrorna bör dock tolkas med försiktighet eftersom antalet individer med utländsk bakgrund är få i urvalet.

Ur ett regionalt perspektiv är det färre unga som uppger att de trivs mycket bra i sitt bostadsområden i storstäderna och i tät- och glesbygden 1999 än 1990-1991 medan andelen är i stort sett oförändrad i övriga delar av landet.

Andel individer (16-84 år) som trivs mycket bra i sitt bostadsområde 1990-91 och 1999.

Källa: SCB, ULF

Indikator 2. Eget rum

För barn och ungdomar är tillgången till ett eget rum, att kunna stänga en dörr omkring sig, betydelsefull. Inte minst för studieresultaten. Möjligheten att kunna göra sina läxor i lugn och ro kan även ha betydelse för ungdomarnas framtida möjligheter. Trångboddhet berör inte enbart boende-frågor utan även integrations- och välfärdsfrågor.

Kontinuerliga undersökningar om barns levnadsförhållanden genomförs numera i Barn-ULF där uppgifter finns tillgängliga för åren 2000-2005. Åren 2004-2005 hade 94 procent av ungdomarna i åldern 13-18 år ett eget rum. Om vi bryter ner redovisningen i åldersgrupper visar det sig att den äldre åldersgruppen (16-18 år) har eget rum i något högre utsträckning än den yngre åldersgruppen (13-15 år).

Skillnaderna är relativt små mellan könen, i åldersgruppen 16-18 år har pojkar eget rum i något högre utsträckning än flickor. Ungdomar vars föräldrar är födda utomlands har eget rum i lägre utsträckning än ungdomar vars föräldrar är födda i Sverige. Ungdomar som ingår i arbetarhushåll har eget rum i lägre utsträckning än ungdomar i övriga hushåll.

Andelen ungdomar med eget rum har ökat med cirka 3 procentenheter sedan år 2000. Vid en närmare studie av siffrorna framgår det att andelen ungdomar med eget rum inte har förändrats bland ungdomar med föräldrar som är födda i Sverige. Hela ökningen faller bland ungdomar som har minst en förälder som är född utomlands. Det är fortfarande skillnad mellan i vilken utsträckning ungdomar har eget rum beroende på föräldrarnas födelseland, men skillnaden har minskat de senaste åren. Antalet intervjuade ungdomar som har föräldrar med ett annat födelseland än Sverige är relativt få, siffrorna bör därför tolkas med försiktighet.

Ungdomar i storstadsområden har tidigare haft eget rum i lägre utsträckning än ungdomar i övriga delar av landet. Andelen ungdomar med eget rum har ökat betydligt i storstadsområdena under 2000-talet, det har skett

en viss utjämning över landet. Det här kan också hänga samman med den tidigare nämnda utvecklingen att ungdomar med föräldrar som är födda utomlands har eget rum i högre utsträckning än tidigare. Detta eftersom en högre andel ungdomar i storstadsområdena har föräldrar som är födda utomlands.

Ökningen av andelen ungdomar med eget rum har varit störst i den äldre åldersgruppen 16-18 år, där andelen som har eget rum uppgår till 97 procent, en ökning med fyra procentenheter sedan år 2000. I den yngre åldersgruppen 13-15 år uppgår ökningen till två procentenheter, vilket innebär att 92 procent i den här gruppen har eget rum.

Andel ungdomar (13-18 år) som har eget rum 2000-2005. Viktade avrundade procent

	2000	2002-2003	2004-2005
Andel ungdomar med eget rum	91	94	94
<i>Kön</i>			
Pojke	93	94	95
Flicka	90	93	94
<i>Fadern är</i>			
Född utomlands	73	80	81
Född i Sverige	96	97	96
<i>Modern är</i>			
Född utomlands	71	82	84
Född i Sverige	97	95	97
<i>Barnet ingår i</i>			
Arbetsushåll	87	90	90
Tjänstemannahushåll	94	97	97
Övriga hushåll	97	96	95
<i>Barnet bor i</i>			
Storstadsområden (H1-H2)	86	88	94
<i>därav</i>			
Stockholm (H1)	85	90	95
Göteborg & Malmö (H2)	87	85	94
Större städer (H3)	95	95	95
Övriga kommuner (H4-H6)	94	97	94

Källa: SCB, Barn-ULF 2000-2005

Andelen barn som har eget rum är betydligt högre i Barn ULF än vad som framkommer om man utgår ifrån trångboddhet enligt norm 3. Resultatet av Barn ULF tyder på att föräldrar ofta väljer ge sina barn eget rum och själva

sover i vardagsrummet eller köket om bostaden inte har utrymme för ett eget rum åt varje hushållsmedlem.¹

Indikator 3. Möjlighet att sova ostört

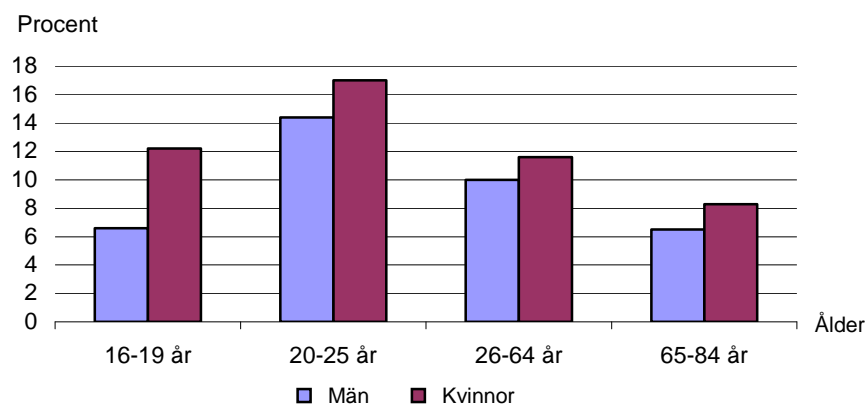
Denna indikator har undersökningarna av levnadsförhållanden (ULF) som datakälla. ULF är indelad fyra huvudområden som återkommer med viss periodicitet. Fördjupningarna genomförs under en tvåårsperiod. Denna fråga ställs endast i samband med den fördjupning av boendestatistiken som äger rum vart åttonde år. Den senaste fördjupningen ägde rum 1998-1999 och nästa fördjupning beräknas äga rum 2006-2007. Eftersom vi anser att det är av betydelse att kunna följa upp även den yttre boendemiljön och på sikt önskvärt att kunna göra detta med tätare intervall har vi valt att ta med denna indikator trots att den i dagsläget inte är möjlig att följa upp varje år.

För att åstadkomma en god livsmiljö och god hälsa är den omgivande miljön av stor betydelse. Gällande yttre störningar i boendemiljön uppger 11 procent av befolkningen mellan 16-84 år att det händer att de inte kan sova ostört på grund av yttre störningar såsom gatubuller, buller från grannar eller liknande. 18 procent av de boende i flerbostadshus har ibland eller ofta svårt att sova beroende på yttre störningar i boendemiljön. Bland boende i småhus är siffran 5 procent. Boende i hyresrätt är de som i störst utsträckning inte kan sova ostört på grund av yttre störningar (19 procent) och därefter kommer boende i bostadsrätt (12 procent).

Unga människor, med undantag för de allra yngsta männen, är mer drabbade eller påverkas mer av yttre störningar än äldre människor. Kvinnor uppger i högre grad än män att de inte kan sova ostört på grund av yttre störningar.

¹ Utrymme för eget rum till varje barn = Varje hushållsmedlem har eget rum, kök och vardagsrum oräknade. Finns gifta/sambor reduceras rumskravet med ett rum (trångboddhetsnorm 3).

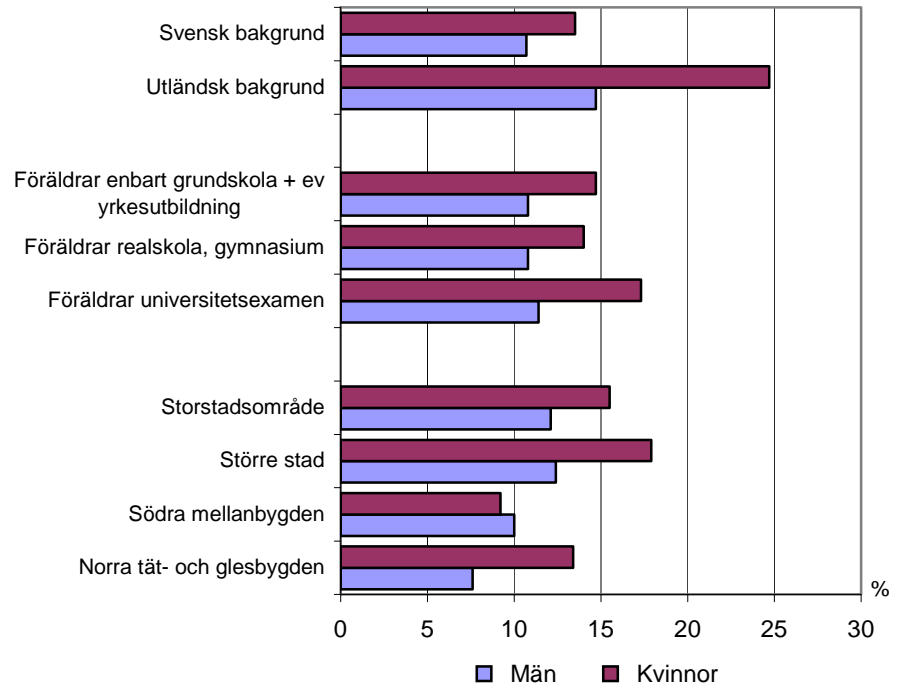
*Andel personer som ej kan sova ostört p g a yttre störningar
Män och kvinnor 16-84 år. År 1998-1999.*

Källa: SCB, ULF

Personer med utländsk bakgrund uppger oftare att de har svårt att sova på grund av yttre störningar än personer med svensk bakgrund. Det här gäller i synnerhet kvinnor med utländsk bakgrund som skiljer sig markant från övriga grupper. Som tidigare nämnts är denna grupp förhållandevis liten i urvalet varför siffrorna bör tolkas med försiktighet. Föräldrarnas utbildningsbakgrund påverkar inte svaren i hög utsträckning, med undantag för kvinnor vars föräldrar har utbildning på universitetsnivå som uppger att de har svårighet att sova ostörda i något högre utsträckning än övriga kvinnor. Det finns däremot märkbara regionala skillnader. I synnerhet kvinnor boende i större städer och i storstadsregionerna uppger att de inte kan sova ostörda i högre utsträckning än boende i landets övriga delar. Den lägsta andelen svarar männen i norra tätbygden och glesbygden för, 8 procent uppger att de inte kan sova ostörda, vilket kan jämföras med kvinnor boende i större städer där 18 procent har detta problem.

*Kan ej sova ostört p g a yttre störningar.
Män och kvinnor 16-25 år. År 1998-1999.*

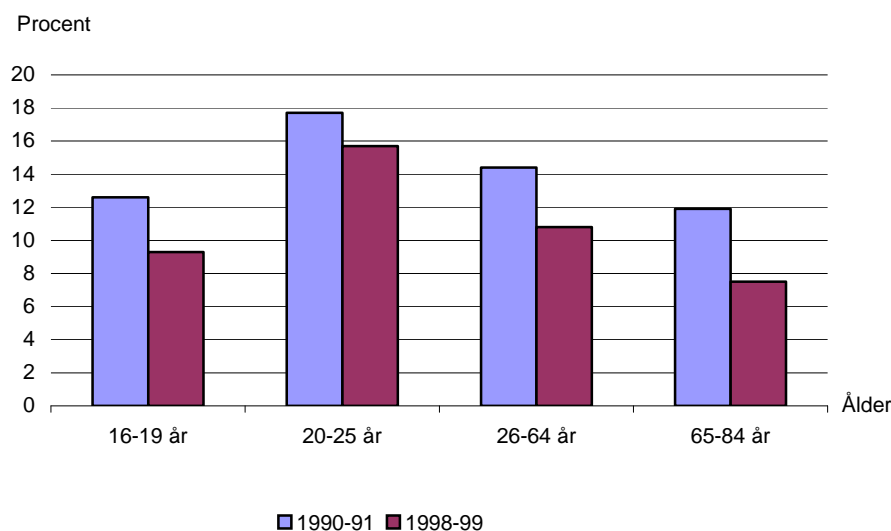

Källa: SCB, ULF

Utveckling under 1990-talet

Indikatorn uppvisar en positiv utveckling, det är genomgående färre som uppger att de inte kan sova ostört på grund av yttre störningar i form av buller 1998-1999 än 1990-1991.

*Andel individer 16-84 år som ej kan sova ostört p g a yttre störningar .
Åren 1990-91 och 1998-99.*

Källa: SCB, ULF

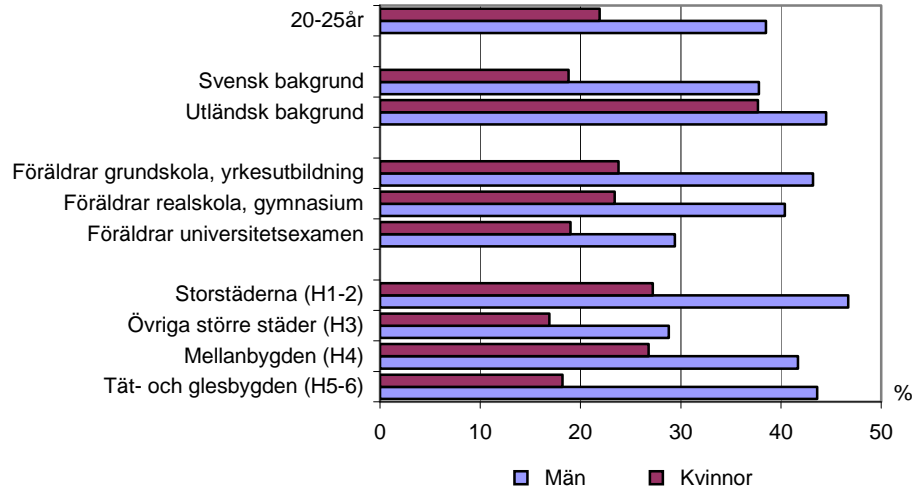
Indikator 4. Kvarboende i föräldrahemmet

Andelen kvarboende i föräldrahemmet är en indikator på i vilken utsträckning ungdomar har möjlighet att etablera sig på bostadsmarknaden. Vi vill dock framhålla att det kan finnas många olika skäl att bo kvar i föräldrahemmet. Uppgiften finns att tillgå i Statistiska centralbyråns Undersökningar av levnadsförhållanden (ULF).

Unga män och kvinnor uppvisar olika mönster för kvarboende i föräldrahemmet. I åldersgruppen 20-25 år bor fyra av tio unga män kvar i föräldrahemmet, men endast två av tio unga kvinnor. Variationerna är också stora beroende på om man har svensk eller utländsk bakgrund. Cirka fyra av tio unga med utländsk bakgrund bor kvar i föräldrahemmet, vilket kan jämföras med tre av tio unga med svensk bakgrund. Enligt årets undersökning tenderar unga vuxna som har föräldrar med universitetsutbildning att bo kvar i föräldrahemmet i lägre utsträckning än unga som har föräldrar med lägre utbildningsnivå. Denna tendens har inte kunnat skönjas i resultaten från tidigare år.

De regionala variationerna är stora, i synnerhet vad gäller de unga männen. Skillnaderna är störst mellan storstadsområdena och de större städerna. I storstadsregionerna bor närmare hälften av de unga männen kvar i föräldrahemmet, vilket kan jämföras med knappt tre av tio i de större städerna.

*Ungdomar (20-25 år) som bor kvar i föräldrahemmet. Män och kvinnor
År 2004-2005.*

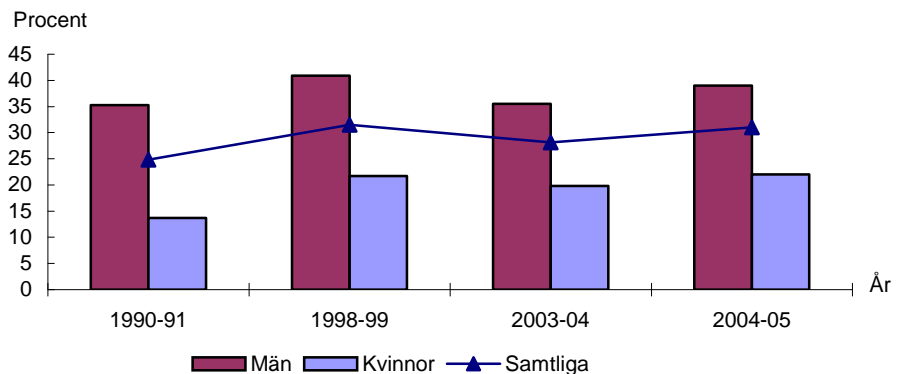

Källa: SCB

Utveckling sedan 1990

Mellan åren 1990-1991 och 1998-1999 ökade ungdomars kvarboende i föräldrahemmet. En utveckling som inte är förvånande med tanke på att sysselsättningen bland ungdomar minskade dramatiskt i samband med 1990-talskrisen samtidigt som bostadsproduktionen var låg. Siffrorna från 2003-2004 visar att andelen kvarboende i den aktuella åldersgruppen (20-25 år) minskade något mellan 1998-99 och 2003-04 men nu har ökat något igen och i stort sett är tillbaka på 1998-99 års nivå.

*Unga vuxna (20-25 år) som bor kvar i föräldrahemmet. Män och kvinnor
åren 1990-2005.*

Källa: SCB

Indikator 5. Unga med eget förstahandskontrakt

Denna indikator ger ett mått på i vilken mån unga vuxna som bor i hyresrätt innehar ett eget förstahandskontrakt och hur det varierar mellan ungdomar med olika bakgrund och i olika regioner. Indikatorn bygger på Statistiska centralbyråns undersökning Hushållens ekonomi (HEK). Vi har modifierat denna indikator i förhållande till redovisningen föregående år vilket innebär att jämförelser däremellan inte är möjliga.

År 2004 hade 92 procent av alla unga vuxna i åldersgruppen 20 till 25 år som bor i hyresrätt ett eget förstahandskontrakt på den ordinarie hyresmarknaden. En något högre andel män än kvinnor innehade ett eget förstahandskontrakt. En högre andel unga vuxna med utländsk bakgrund hade ett förstahandskontrakt än unga med svensk bakgrund.

De regionala skillnaderna är stora. Den lägsta andelen unga vuxna med förstahandskontrakt återfinns vi inte oväntat i Stockholmsområdet där närmare en fjärdedel av de unga i hyresrätt saknar förstahandskontrakt. Även i Göteborgsregionen bor många unga i hyreslägenheter utan eget kontrakt. I övriga delar av landet varierar andelarna mellan 90 och 100 procent.

Utvecklingen 1999-2004

De senaste fem åren har andelen ungdomar som innehar ett eget förstahandskontrakt på hyresmarknaden sjunkit något. Förvånansvärt nog är det kvinnor som svarar för hela nedgången. En förklaring kanske kan vara att män i allmänhet bor kvar i föräldrahemmet något längre än kvinnor och då kanske i högre utsträckning väntar med att flytta till en egen bostad tills de kan få en bostad med ett eget kontrakt.

Sett över landet är det främst i storstäderna Stockholm och i synnerhet i Göteborg som andelen ungdomar med eget förstahandskontrakt har sjunkit.

Ungdomar (20-25 år) i hyresrätt med eget förstahandskontrakt 1999, 2003 och 2004 efter kön, utländsk bakgrund och H-region. Procent

	1999	2003	2004
Kvinnor	92	88	86
Män	96	90	96
Samtliga	94	89	92
Svensk bakgrund	94	89	91
Utländsk bakgrund	97	92	95
Regioner			
Stockholm/Södertälje A-region (H1)	87	78	76
Göteborgs A-region (H8)	95	90	79
Malmö/Lund/Trelleborgs A-region (H9)	96	91	95
Större städer (H3)	96	90	97
Mellanbygden (H4)	97	99	98
Tätbygden (H5)	89	94	100
Glesbygden (H6)	93	94	91

Källa: SCB, HEK

Indikator 6. Boendeutgifter

Den disponibla inkomsten och boendeutgifternas storlek har stor betydelse för ungdomars möjligheter att skaffa sig ett eget boende och för att på sikt kunna behålla bostaden och känna sig trygg i denna. Indikatorn kan hämtas ur Statistiska centralbyråns undersökning Hushållens ekonomi (HEK). Om boendeutgifterna svarar för en hög andel av den disponibla inkomsten innebär det att det blir en mindre del av inkomsten kvar att klara övriga utgifter på. Samtidigt bör man hålla i minnet att detta mått inte klargör hur höga inkomsterna är eller nivån på boendeutgifterna. Om den disponibla inkomsten är hög finns det större möjligheter att klara sig på det som återstår när boendeutgifterna är betalda även om dessa är höga.

Den genomsnittliga boendeutgiftsprocenten för samtliga ungdomar i åldersgruppen 20 till 25 år uppgår till 28 procent av den disponibla inkomsten. Kvinnor betalar en något högre andel än män för sitt boende. Ungdomar med utländsk bakgrund som betalar en högre andel av den disponibla inkomsten än ungdomar med svensk bakgrund. Ungdomar i storstadsområden betalar den högsta andelen av sin disponibla inkomst för boendet. Allra mest betalar ungdomarna i Göteborgsregionen där 34 procent av den disponibla inkomsten går till boendet. Lägst är boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten i glesbygden.

Utvecklingen 1999-2004

Boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten har sjunkit under den senaste femårsperioden från 34 till 28 procent. Sänkningen är jämnt fördelad mellan kvinnor och män och mellan ungdomar med svensk och utländsk bakgrund. Det här innebär att ungdomar med utländsk bakgrund

fortfarande betalar en högre andel av sin inkomst för boendet än ungdomar med svensk bakgrund.

Ur ett regionalt perspektiv är det endast i Stor-Stockholm som ungdomarna inte har kunnat sänka den andel av inkomsten som går till boendet.

Boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten för unga (20-25 år) 2004 efter kön, svensk och utländsk bakgrund samt H-region. Procent.

	1999	2003	2004
Kvinnor	36	34	30
Män	33	32	27
Samtliga	34	33	28
Svensk bakgrund	33	34	27
Utländsk bakgrund	39	32	33
Regioner			
Stockholm/Södertälje A-region (H1)	31	33	32
Göteborgs A-region (H8)	38	34	34
Malmö/Lund/Trelleborgs A-region (H9)	40	40	30
Större städer (H3)	35	34	27
Mellanbygden (H4)	29	27	25
Tätbygden (H5)	31	31	28
Glesbygden (H6)	39	37	24

Källa: SCB, HEK

Indikator 7. Brist på bostäder för unga

Denna indikator ger en bild av situationen på bostadsmarknaden för ungdomar i olika delar av landet. Boverkets bostadsmarknadsenkät utgör datakälla.

I Boverkets bostadsmarknadsenkät 2007-2008 uppger 128 kommuner att det råder brist på sådana bostäder som ungdomar efterfrågar. Det innebär att det är fler kommuner som uppger att de har brist på bostäder för ungdomar än som uppger att de har generell bostadsbrist. I kommuner där det inte råder någon generell brist på bostäder är problemet ofta att de tillgängliga lägenheterna är för stora och eller för dyra för ungdomar, även om de har en inkomst. Cirka hälften av de kommuner som uppger att de har brist på bostäder för ungdomar är belägna utanför storstäderna och högskolorterna.

Antal kommuner som uppger att man har brist på bostäder för ungdomar 2007, jämfört med hur många i varje region som har bostadsbrist

generellt sett.

Region	Brist på bostäder för ungdomar	Generell bostadsbrist
Storstockholm	23	21
Storgöteborg	9	10
Stormalmö	11	11
Övriga högskoleorter	17	9
Övriga kommuner	68	71
Totalt	128	122

Källa: Boverkets bostadsmarknadsenkät 2007-2008

Antalet kommuner som uppger att de har brist på sådana bostäder som ungdomar efterfrågar har minskat de senaste två åren. År 2006 uppgav 136 kommuner att de hade brist på bostäder för ungdomar och år 2005 gällde detta 142 kommuner.

Tabellbilaga

Indikator 1. Trivsel i bostadsområdet.

Andelen individer som trivs mycket bra i bostadsområdet efter ålder.

	Män		Kvinnor		Samtliga	
	1990-91	1999	1990-91	1999	1990-91	1999
16-19år	62	52	64	54	63	53
20-25år	53	55	62	55	57	55
26-64 år	67	70	72	76	69	73
65-84 år	76	79	76	80	76	80
Samtliga 16-84 år	67	69	71	73	69	71

Andelen unga 16-25 år som trivs mycket bra i bostadsområdet efter svensk eller utländsk bakgrund och H-region.

	Män		Kvinnor		Samtliga	
	1990-91	1999	1990-91	1999	1990-91	1999
Samtliga 16-25år	57	54	63	54	60	54
Svensk bakgrund	58	55	63	57	61	56
Utländsk bakgrund	49	48	55	42	52	45
H-region						
Storstäderna (H1-2)	59	54	65	49	62	51
Övriga större städer (H3)	52	52	62	59	57	56
Mellanbygden (H4)	57	60	64	60	60	60
Tät- och glesbygden (H5-6)	67	50	58	47	62	48

Källa: SCB, ULF

Indikator 2. Ungdomar med eget rum*Andel ungdomar (13-18 år) som har eget rum 2000-2005.*

	2000	2002-2003	2004-2005
Andel ungdomar med eget rum	91	94	94
<i>Kön</i>			
Pojke	93	94	95
Flicka	90	93	94
<i>Fadern är</i>			
Född utomlands	73	80	81
Född i Sverige	96	97	96
<i>Modern är</i>			
Född utomlands	71	82	84
Född i Sverige	97	95	97
<i>Barnet ingår i</i>			
Arbetarhushåll	87	90	90
Tjänstemannahushåll	94	97	97
Övriga hushåll	97	96	95
<i>Barnet bor i</i>			
Storstadsområden (H1-H2)	86	88	94
<i>därav</i>			
Stockholm (H1)	85	90	95
Göteborg & Malmö (H2)	87	85	94
Större städer (H3)	95	95	95
Övriga kommuner (H4-H6)	94	97	94

Källa: Barn-LNU 2000 och Barn-ULF (SCB)

Indikator 3. Andel 16–25-åringar som inte kan sova ostört på grund av yttre störningar*Andelen individer som inte kan sova ostört på grund av yttre störningar som gatubuller, buller från grannar eller liknande.*

	Män		Kvinnor		Samtliga	
	1990-91	1998-99	1990-91	1998-99	1990-91	1998-99
16-19år	11	7	14	12	13	9
20-25år	15	14	20	17	18	16
26-64 år	13	10	16	12	14	11
65-84 år	12	7	12	8	12	8
Samtliga 16-84 år	13	10	15	11	14	11

Källa: SCB, ULF

Andelen unga (16-25 år) som inte kan sova ostört på grund av yttre störningar som gatubuller, buller från grannar eller liknande efter svensk eller utländsk bakgrund och H-region.

	Män		Kvinnor		Samtliga	
	1990-91	1998-99	1990-91	1998-99	1990-91	1998-99
16-25år	14	11	18	15	16	13
Svensk bakgrund	12	11	17	14	14	12
Utländsk bakgrund	28	15	28	25	28	20
Storstäderna (H1-2)	17	12	19	16	18	14
Övriga större städer (H3)	13	12	20	18	16	15
Mellanbygden (H4)	11	10	12	9	12	10
Tät- och glesbygden (H5-6)	12	8	17	13	15	10

Källa: SCB, ULF

Indikator 4. Andel unga (20–25 år) som bor kvar i föräldrahemmet

Andel unga (20-25 år) som bor kvar i föräldrahemmet efter kön, svensk och utländsk bakgrund, föräldrarnas utbildningsnivå och region 1990-2005.

	1990-91	1998-99	2003-04	2004-05
Kvinnor	14	22	20	22
Män	35	41	36	39
Samtliga	25	32	28	31
Svensk bakgrund	25	30	26	29
Utländsk bakgrund	24	41	40	41
Föräldrar enbart grundskola + ev yrkesutbildning		30	27	33
Föräldrar realskola, gymnasium		32	29	32
Föräldrar universitetsexamen		34	28	25
Storstäderna (H1-2)	30	32	33	37
Större städer (H3)	21	27	23	23
Mellanbygden (H4)	23	34	30	36
Tät- och glesbygden (H5-6)	24	43	25	33

Källa: SCB, ULF

Indikator 5. Andel unga (20-25 år) i hyresrätt som har ett eget förstahandskontrakt

Ungdomar (20-25 år) i hyresrätt med eget förstahandskontrakt 1999, 2003 och 2004 efter kön, utländsk bakgrund och H-region. Procent

	1999	2003	2004
Kvinnor	92	88	86
Män	96	90	96
Samtliga	94	89	92
Svensk bakgrund	94	89	91
Utländsk bakgrund	97	92	95
Regioner			
Stockholm/Södertälje A-region (H1)	87	78	76
Göteborgs A-region (H8)	95	90	79
Malmö/Lund/Trelleborgs A-region (H9)	96	91	95
Större städer (H3)	96	90	97
Mellanbygden (H4)	97	99	98
Tätbygden (H5)	89	94	100
Glesbygden (H6)	93	94	91

Källa: SCB, HEK

Indikator 6. Boendeutgifternas andel av 20-25-åringars disponibla inkomster

Boendeutgifternas andel av den disponibla inkomsten för unga (20-25 år) 1999, 2003 och 2004 efter kön, svensk och utländsk bakgrund samt H-region. Procent

	1999	2003	2004
Kvinnor	36	34	30
Män	33	32	27
Samtliga	34	33	28
Svensk bakgrund	33	34	27
Utländsk bakgrund	39	32	33
Regioner			
Stockholm/Södertälje A-region (H1)	31	33	32
Göteborgs A-region (H8)	38	34	34
Malmö/Lund/Trelleborgs A-region (H9)	40	40	30
Större städer (H3)	35	34	27
Mellanbygden (H4)	29	27	25
Tätbygden (H5)	31	31	28
Glesbygden (H6)	39	37	24

Källa: SCB, HEK

Indikator 7. Antal kommuner med brist på bostäder för ungdomar

Antal kommuner som uppger att man har brist på bostäder för ungdomar 2007.

Region	Brist på bostäder för ungdomar	Generell bostadsbrist
Storstockholm	23	21
Storgöteborg	9	10
Stormalmö	11	11
Övriga högskoleorter	17	9
Övriga kommuner	68	71
Totalt	128	122

Källa: Boverkets bostadsmarknadsenkät 2007-2008

Ungdomar är en grupp med särskilda svårigheter att ta sig in på bostadsmarknaden som regeringen uppmärksammat. I regleringsbrevet för år 2007 har Boverket fått i uppdrag att följa upp utvecklingen av ungdomars levnadsvillkor avseende bostadspolitiken. Uppföljningen skulle ske genom en kvantitativ redovisning av de indikatorer som Boverket tidigare identifierat.

I denna rapport redovisar vi utfallet av indikatorerna tillsammans med en kortfattad analys. Vi har också i den mån det varit möjligt redovisat eventuella skillnader inom ungdomsgruppen.

Boverket

Box 534, 371 23 Karlskrona
Tel: 0455-35 30 00. Fax: 0455-35 31 00
www.boverket.se